

Сања М. Живановић¹⁶

Ранка Р. Перућица¹⁷

Универзитет у Источном Сарајеву

Медицински факултет Фоча

МОДЕЛ МИКРОПЛАНА У ОБРНУТОМ ДИЗАЈНУ ИНТЕРАКТИВНЕ ЕГЗЕМПЛАРНЕ УНИВЕРЗИТЕТСКЕ НАСТАВЕ

Сажетак: Значај и квалитет наставе једнако је важан на свим узрасним нивоима. Рад популаризује потребу и могућност примјене интерактивних вјежби у универзитетској настави у циљу лакшег схватања, разумијевања, елиминисања репродуктивног знања код студената али и оспособљавања за културу интелектуалног рада, те приказује детаљно разрађену микроструктуру плана у обрнутом дизајну модела интерактивне егземпларне наставе. Први дио рада пружа увид у савремена сазнања о интерактивној егземпларној настави, улогу и значај ове врсте наставе, док други дио рада представља детаљан план тока, садржаја и начина рада интерактивне егземпларне универзитетске наставе. Највећа вриједност модела јесте практична примјена у настави наставног предмета дидактика, како на предавањима тако и на часовима вјежби, квалитетан и занимљив рад наставног особља уз садржај прожет бројним јасним примјерима који помажу студенту у конструкцији функционалних знања.

Кључне ријечи: настава у обрнутом дизајну, егземпларна настава, интерактивна настава.

УВОД

У свакодневном животу обављање одређене активности која је уродила плодом захтјева систематично и поступно прављење плана за ту активност којом желимо постићи одређени циљ и квалитетне видљиве резултате. Осмишљавање плана рада било које активности има изузетан значај у смислу квалитетног усмјереног рада и крајњих резултата, али и у елиминисању неорганизованог и ткз. празног хода у раду. План рада још већи значај има у оквиру наставе као плански, систематске, најорганизованије форме васпитно-образовног рада.

Планирање наставног рада врло је слично и прожето са етапом припремања. „Најдетаљније и најпрецизније је планирање реализације

¹⁶sanja.zivanovic@ues.rs.ba

¹⁷ranka.perucica@ues.rs.ba

једне наставне јединице које се у литератури и пракси назива и припремање наставе“ (Бранковић - Илић 2003: 310), а узимајући у обзир период за који се врши не спада у глобално, већ у оперативно планирање или микропланирање, прецизније, представља најмању јединицу планирања. „За успјешно планирање у настави значајни су следећи захтеви: 1. план мора да се односи на *одређени предмет* (или предмете) и наставно-научне области; 2. мора се тачно утврдити циљ деловања, тј. шта се жели постићи предвиђеним утицајима; 3. план треба да обухвати очекивања, односно *исходе, резултате* планираних утицаја и промена“ (Трнавац – Ђорђевић 2005: 330). Микропланом обрнутог дизајна наставе било ког наставног предмета испоштовани су сви наведени захтјеви.

Планирање наставе у обрнутом дизајну креће од очекиваних резултата, односно исхода, ка извођењу наставе, тачније креће од краја наставног процеса традиционалне наставе, што и његов назив јасно упућује. Етапе микроплана у обрнутом дизајну су исте у настави било ког предмета, а креће се од замишљеног краја од идентификације жељених резултата и одређивања прихватљивих доказа да су резултати постигнути ка планирању учења и поучавања и материјално-техничком обезбјеђивању (Илић, 2012; Бранковић и др. 2005). Такво планирање је истински интенционално, поступно и детаљно планирање, јер полазимо од резултата које желимо постићи ка конкретнијим корацима који воде ка планираном циљу.

Интерактивна настава, односно било који модел интерактивне наставе омогућава „превазилажење неадекватне васпитно-образовне праксе“ (Вилотијевић 2017: 458) која се темељи на фронталном приступу. Циљ нам је приказати дидактично-методички модел интерактивне егземпларне наставе који се може примјењивати у универзитетској настави, квалитативно и квантитативно прожет бројним примјерима како знање студената не би остало у категорији присјећања, препознавања или репродукције. У универзитетској настави (а и било којој другој) „најмање су пожељне вјежбе у којима доминира предавачко-приказивачки рад водитеља вјежби“ (Микановић - Партало 2015: 442). Примјену различитих модела интерактивне наставе карактерише доминантна активност ученика (у овом конкретном случају студента) у повољној социо-емоционалној интеракцији, квалитетан рад и постизање функционалних знања, а битан услов примјене је мотивисаност наставника али и „оспособљеност наставника за преузимање нових и снажнијих улога“ (Вилотић 2018: 105). Анита Поповић сматра да треба напустити стереотипе традиционалне наставе, те схватати учење и поучавање као социјални интерактивни процес, обучити ученике да заједнички уче, раде на циљевима обради и вредновању научног, развијају сарадњу, одговорност и усаглашавају ставове и то све примјеном интерактивних метода учења и поучавања (2007: 55-56). Под појмом интерактивне наставе Бранка Ковачевић подразумева „организован дидактички модел у коме доминира

интеракција међу учесницима васпитно-образовног рада и процес интерактивног учења на садржајима предвиђеним Планом и програмом“ (2012: 19).

Квалитет универзитетске наставе разматра и образлаже и Б. Микановић (2012: 44-45). Кључни субјекат у остварењу квалитетне универзитетске наставе је наставни кадар, професори, асистенти и сарадници који развијају демократске односе и подржавају еманципаторски приступ. Током егземпларне наставе отвара се већи простор да студенти интерактивно уче аналогне садржаје те у таквој настави смањује се поучавање а повећава „учење студената, критичка анализа цјелокупног наставног процеса, као и евалуација различитих приступа учењу и остварених исхода“ (Микановић 2012: 47).

СУШТИНА ЕГЗЕМПЛАРНЕ НАСТАВЕ

Модел интерактивне егземпларне наставе могли бисмо дефинисати као посебну форму препознатљиве концепције извођења наставног процеса коју карактерише интеракција, поучавање и самостално учење по моделу.

Егземпларна настава први пут је детаљно разрађена у Тибингену 1952. године на једном скупу педагога а условила је научно-технолошка револуција те је тражено рјешење за преопширне наставне програме засноване на елиминисању енциклопедизма (Вилотијевић 1999; Лакета - Василијевић 2006; Бранковић – Илић 2003). Назив егземпларна настава (лат. *exemplar*-примјер, узорак) везује се за њемачког педагога Мартина Вагенштајна, а њена суштина је у издвајању репрезентативног садржаја обрађеног на узоран начин који „служи ученицима као пример да самостално обраде аналогне садржаје“ (Зихерл 2006: 59).

Традиционални модели наставног рада се и данас користе у пракси, имају своје узроке и посљедице, док се о савременим „много чешће пише и говори, него што се реализују у наставној стварности“ (Илић 2011: 208), што нас је мотивисало да створимо један практичан рад који ће бити од користи и наставном особљу и студентима. Сматрамо да један конкретан примјер примјене, који је детаљно разрађен и у коме су дати конкретни примјери може мотивисати професоре и асистенте за његову примјену али и утицати на стварање и осмишљавање нових у циљу квалитетног рада, али и бољег разумијевања градива студената, који је опет резултат ангажовања наставног особља. Проучавајући наставни садржај дошли смо до идеје узорне обраде, која ће бити модел студентима. Обрадили смо један наставни принцип на највишем дидактичко-методичком нивоу, а затим су студенти подјелом у групе самостално радили на аналогном садржају. На крају смо стечено знање повезали, провјерили и утврдили квалитет рада, чиме су испоштоване основне етапе егземпларне наставе. Примјеном модела интерактивне

егземпларне наставе постигнут је максималан успјех са што мањим улагањем, при чему није присутна површноост у раду што имплицира да је принцип рационализације и економичности наставе у потпуности испоштован. Групе су интерактивно радећи на аналогном садржају размјењивали идеје, осмишљавале адекватне примјере, и тимски обједињавали садржај који ће презентовати. Таквим радом утичемо на развијање културе интелектуалног рада, и на самосталност у учењу, јер студенти постављају питања о градиву, осмишљавају конкретне примјере, схватају и разумију суштину градива активно се бавећи њиме. Свако градиво које је поткријепљено мноштвом примјера, утиче на то да учење бива смисленије и продуктивније, те не остављамо простора за заборављање.

Као основна замјерка егземпларне наставе наводи се опет њено изворно значење, односно модел или узор, а такво учење по обрасцу који је дао неко други није прихватљиво. Међутим, такву замјерку ми оправдавамо чињеницом да се знања и модел из претходне ситуације тражи у сасвим новим околностима, у чему се слажу и други аутори стављајући акценат на аналогичност и на то да се радећи аналогно ствара продуктиван а не репродуктиван рад. „Иако је рад по узору нека врста опонашања, ученик је, радећи аналогно, принуђен да законитости из претходне ситуације тражи у новим околностима“ (Вилотијевић-Вилотијевић 2016: 92). Елиминисање неорганизованог рада је основна значајност овог модела, међутим у вези са тим је и радна дисциплина. Тишина није мјерило рада у кабинету/учионици. Она одговара традиционалној настави и крутој дисциплини. „Претерана стега, заснована на непокретности и бешумности, омета мисаоно активирање ученика, јер дуготрајана спољашња, физичка пасивност води и унутрашњој, психичкој (укључујући интелектуалну) пасивност“ (Баковљев 1998: 109). Активизација ученика и њихова групна интеракција, размјена идеја и анализа не захтјева круту дисциплину већ напротив, омогућава флексибилну и активну радну дисциплину, што се читава још у идејама Дистервега и Раткеа – добра настава је најпоузданије средство дисциплиновања ученика. Кинеска изрека „што чујем - заборавим, што видим - запамтим, што урадим - знам“ имплементира се у продуктивном раду егземпларне наставе. У наставку рада дата је могућност примјене интерактивне егземпларне универзитетске наставе у обрнутом дизајну.

МИКРОПЛАН ИНТЕРАКТИВНЕ ЕГЗЕМПЛАРНЕ НАСТАВЕ У ОБРНУТОМ ДИЗАЈНУ

Студијски програм: Педагогија

Наставни предмет: Дидактика

Назив вјежбе: Дидактички принципи

Иновативни модел: Интерактивна егземпларна настава

Темељни квалитети рада студената:

А) исходни: садржај и бит (низ задатака за евалуацију знања; табела за евалуацију тачних одговора), оригиналност, јасни и занимљиви стандарди (студентима је јасно објашњено и упућени су на то што се од њих очекује), фокус на производ (студенти су фокусирани на изведбу која је значајна за њих)

Б) процесуални: заштита од нежељених посљедица иницијалних неуспјеха (што им омогућава рад у групи, сарадња и помоћ), удруживање, иновације и разноликост.

1. Микроструктура плана наставног рада у обрнутом дизајну

1.1. Идентификација жељених резултата

- Оспособљеност студента да препознаје и идентификује дидактичке принципе
- Могућност студената да пронађу могућност примјене стеченог знања
- Могућност дефинисања, разумијевања и схватања значаја уважавања дидактичких принципа

1.2. Одређивање прихватљивих доказа да су резултати постигнути

- Анализирајући примјере одређује и разврстава дидактичке принципе
- Наводи конкретне примјере уважавања појединих дидактичких принципа
- Правилно именује, адекватно објашњава и наводи шта се постиже респектовањем сваког од принципа као и посљедице неуважавања

1.3. Планирање искуства учења и поучавања

- Припрема студената и увођење у интерактивне наставне активности
- Наставникова обрада егземпларног садржаја
- Формирање група и подјела задатака
- Интерактивно групно учење аналогних садржаја
- Презентација резултата интерактивног учења аналогних наставних садржаја
- Повезивање егземпларних и аналогних садржаја
- Осврт на реализоване активности

1.4. Одређивање материјално-техничке основе рада

- Уџбеник; задаци за евалуацију знања; припремљен материјал о принципима; питања којима се воде студенти;
- Облици рада: фронтални; групни
- Методе рада: метода усменог излагања; метода наставног разговора; метода рада на тексту

2. Детаљан план тока, садржаја и начина рада

2.1. Припрема и увођење студената у интерактивне наставне активности

Разговор са студентима: Шта мислите, шта је важно и чега се придржавати да би ваши будући ученици усвојили наставне садржаје које обрађујете? Остављамо „простор“ за размишљање и потенцијалне одговоре. Данас ћете научити којим се то руководећим начелима требате придржавати у раду, чиме се повећава вјероватноћа да ће настава бити успјешна. Молим вас да будете посебно пажљиви и активни, јер ћу ја говорити о једном дијелу, а ви ћете даље радити сами. На крају ћемо провјерити колико смо били успјешни сви заједно, и да ли смо схватили и разумјели тематику градива.

2.2. Наставникова обрада егземпларног садржаја

На самом почетку потребно је кренути од дефинисања основних појмова. Постављам питање студентима: Шта је то принцип, да ли неко може да каже? Остављам простора за потенцијалне одговоре. Ријеч принцип је латинског поријекла и могли бисмо га дефинисати као руководеће начело, смјер у раду, захтјев у раду. Па како бисмо могли дефинисати дидактичке принципе? Дакле, то су руководећа начела којима се руководи наставник у свом раду у свим етапама наставног процеса. Све то можемо приказати на слајду или написати на табли. Објашњавам студентима да су се током развоја дидактике проширивала сазнања и формулисали нови принципи. На табли записујем дидактичке принципе, а затим говорим студентима да пажљиво прате моје излагање о принципу индивидуализације и интеракције у настави. Постављам питање студентима: Да ли имате идеју шта би значео тај принцип и шта се под њим подразумејева? Остављам поново простора за потенцијалне одговоре. Да ли сте ви овдје присутни једнаки у погледу искустава, навика или темпа рада? Да ли су ученици једног одјељења једнаки и исти? Постављам логичка питања: Да ли то значи да наставник може на исти начин једнако добро објаснити градиво сваком ученику? Да ли сте ви током досадашњег школовања имали допунску или додатну наставу? Зашто? Кома је била намјењена? Дакле, у настави је неопходно уважавати индивидуалне разлике међу ученицима истог одјељења. Можете ли сада да замислите ученика који постиже изузетне резултате, али искључиво ако ради самостално током читавог школовања? Шта ви мислите да ли је то прихватљиво? Ако јесте зашто јесте, ако није зашто није? Након разговора доносимо закључак да је поред принципа индивидуализације неопходно респектовати и комплементаран принцип интеракције, чиме се врши социјализација индивидуалитета, како не бисмо отишли у крајност. Сада ћу да вам представим један примјер из праксе (примјер може бити дат на папиру сваком појединачном ученику, ради лакшег

праћења, или приказан на слајду), обратите пажњу како бисмо могли да извршимо његову анализу: Наставник српског језика је обрађивао наставну јединицу: епска народна пјесма Зидање Скадра на Бојани. Током рада, ученике је подијелио у групе, тако што су се сами определијели који задатак желе да раде, односно којој групи припадају. Група 1 врши анализу пјесме, радњу и дешавање. Група 2 ради анализу ликова, док трећа група треба да осмисли завршетак пјесме који је потпуно другачији од стварног. Вршим анализу са студентима: Шта је наставник урадио формирајући задатке по групама? Наводим студенте да дођу до закључка да је ученицима остављена могућност избора и интересовања садржаја сходно њиховим преференцијама. А шта раде ученици у оквиру група? Да ли сарађују, договарају се, саслушају међусобне идеје итд. ? За крај питам ученике да ли је наставник формирањем оваквих група уједно и мотивисао и стимулисао ученике за рад, те да ли су ученици маштовити, да ли је присутна флуентност идеја, оригиналност, критичка анализа, како бисмо дошли до закључка да су принципи међусобно повезани и испреплетени.

2.3. Формирање група и подјела задатака

Дијелим студенте у пет група (уколико је број студената на години мањи, примјенити рад у пару) тако што сваки студент добија папирић на коме је написан дидактички принцип, те се формирају у групе по називу принципа. Свакој групи дијелим задатак и објашњавам да водећи се мојим излагањем и објашњавањем, представе свој принцип. Неопходно је да прво прочитате текст који вам је припремио наставник/асистент, а након тога дате одговоре на питања. Договорите се међусобно шта ће ко да ради, јер сваки члан групе мора бити укључен у рад. На крају ћете изабрати представника групе (или по жељи укључити се сви) како би презентовали резултате рада.

2.4. Интерактивно групно учење и поучавање аналогних садржаја

Дијелим групама припремљени материјал који ће да прочитају (свака група по један принцип), као и смјернице којима ће се водити у раду: 1) по узору на наставника адекватно објаснити и представити добијени принцип, 2) навести адекватан примјер из праксе и анализирати међусобну повезаност са другим принципима, 3) током излагања других група припремити бар једно питање које занима вашу групу. Колико је преостало принципа (принцип научне заснованости; принцип очигледности и апстрактности; принцип стимулативности и стваралачке активности; принцип систематичности и поступности у раду; принцип рационализације и економичности), толико имамо група.

2.5. Презентација резултата интерактивног учења аналогних садржаја

Свака група презентује рад групе, са обавезним учешћем сваког члана. Остале групе постављају питања за све недоумице које имају. Аплаузом подржавамо и бодимо групе.

2.6. Повезивање егземпларних и аналогних садржаја

Шта можемо да кажемо о свим дидактичким принципима о којима смо данас говорили? У чему се разликују, а шта им је заједничко? Сада ћете групно добити табелу у којој су наведени конкретни примјери дидактичких принципа. Ваш задатак је да идентификујете о ком принципу се ради, као и да ли је у сваком појединачном случају принцип испоштован или не (*низ задатака за евалуацију знања*). За сваки тачно идентификован принцип добијате по један бод за групу (*евалуација тачних одговора*).

2.7. Осврт на реализоване активности

О чему смо данас говорили? Да ли вам се допада овај начин рада? Какве приједлоге имате за будући рад? Како стечено знање можете примјенити у даљем раду? (*евалуација мишљења студената*).

ПРОЦЕСУАЛНИ КВАЛИТЕТ РАДА СТУДЕНАТА

Удруживање (*евалуација мишљења студената*)

Р.б.	Тврдња	Број студената који се слаже са тврдњом / укупан број присутних студената
1.	Занимљиво је учити у групи	
2.	Овим начином рада ствара се позитивна атмосфера	
3.	Боље смо разумјели градиво	
4.	Овим начином рада смо мотивисани	
5.	Овим начином рада дијелимо одговорност у групи	

ИСХОДИШНИ КВАЛИТЕТ РАДА СТУДЕНАТА

Садржај и бит (*табела за евалуацију тачних одговора*)

Успјешан број тачних одговора по групама	Група 1	Група 2	Група 3	Група 4	Група 5
Могућих 7					

Низ задатака за евалуацију знања група:

Корак 1. У уџбенику Бранковић, Д., Илић, М. (2003). Основи педагогије. Бања Лука: Цомесграфика, на страни 201 прочитај са разумијевањем шта су дидактички принципи, толико да будеш оспособљен да укратко представиш сваки од принципа.

Корак 2. Добили сте неколико примјера. Прочитај их, идентификуј и одреди који принцип (у конкретном примјеру) је наставник

испоштовао или га није испоштовао (поједини принципи се могу поновити више пута):

Примјер	Принцип	Испоштован, ДА/НЕ
Наставник објашњава ученицима живот Грка: То су познати Сизиф и Тантал. Сизиф најмудрији и најлукавији човјек, због много гријехова био је осуђен да гура уз брдо један велики камен. Чим би камен доспио до врха поново би падао у подножје бријега, па је Сизиф увијек морао поново да почиње свој тежак и бесмислен посао, ткз. Сизифов посао. Тантал је због многих гријехова бачен у подземни свијет. Хад га је казнио да жедан стоји у бистром језеру чија би се вода одмах повукла ако би покушао да се напије, а воће које му је висило изнад главе одмах би се повукло ако би покушао да га убере, ткз. Танталове муке.	Научне заснованости	не
Наставник је при обради једне наставне јединице подијелио ученике у групе према нивоу знања, те у складу са тим дао различите задатке у погледу сложености (листић Ц- за ученике са оцјеном 4 и 5; листић Б- за ученике са оцјеном 3; листић А-за ученике са оцјеном 1 и 2).	Индивидуализације и интеракције	да
Прве седмице у новембру наставник физике је обрађивао наставну јединицу „Брзина кретања“ и вјежбао задатке са ученицима. Наредне седмице наставник је са ученицима обрађивао „Облик путање и врсте кретања“.	Систематичности и поступности	не
При обради наставне јединице „Рибе равничарских крајева“ наставник није екстензивно (опширно) обрађивао сваку рибу, већ је наставну јединицу обрадио на егземпларан начин.	Рационализације и економичности	да
Учитељ предлаже ученицима да сваке седмице заједно гласају/бирају „ученика недеље“, односно ученика који се цијеле седмице трудио и радио и оставио за ту седмицу свеукупан позитиван утисак.	Стимулативности и стваралаштва	да
У одјељењу је један ученик надпросјечних интелектуалних способности који од 1 до 5 разреда добија задатке прилагођене његовим способностима и увијек их ради искључиво самостално јер тако постиже најбоље резултате.	Индивидуализације и интеракције	не
При обради наставне јединице „комутативност сабирања“ наставник показује ученицима 2 црвене и 3 зелене јабуке, сабира их, а затим мијења мјеста сабирака, како би објаснио ученицима да је укупан збир јабука 5 без обзира на то да ли су први сабирак зелене јабуке или црвене. Потом ученици сабирају зелене и црвене јабуке.	Очигледности и апстрактности	да

ЗАКЉУЧАК

Узимајући у обзир било који критеријум класификације наставе, наставник има савремене улоге и компетенције. Експанзија научних, технолошких, друштвених и других сазнања условила је експанзију шире лепезе наставничких улога. Прилагодити се промјенама и одговорити на радне задаће првенствено подразумева имати квалитетне темеље дидактичко-методичке културе. Са таквим темељима наставник неће имати тешкоће у преузимању улоге планера, организатора, дијагностичара, савјетодавца, водитеља, иноватора и сл.. Модел егземпларне наставе свакако подразумева плурализам истих те доприноси већем ангажовању ученика, рационализацији и економичности, култури интелектуалног рада, самосталности, мотивисаности, те већем квалитету знања. Учинити наставу занимљивом и квалитетном једнако је важно на свим узрасним нивоима па смо из тог разлога представили детаљан план тока и начина рада егземпларне универзитетске наставе и то на садржају који се у први мах чини апстрактан и неостварив кроз конкретне примјере. Аутори не акцентују наставну јединицу микроплана, већ начин реализације те имају намјеру мотивисати наставно особље за примјену сличних вјежби, развој даљих идеја и ентузијазма у наставном раду.

ЛИТЕРАТУРА

- Баковљев, Милан. *Дидактика, пето прерађено издање*. Београд: ИП Научна књига, 1998.
- Бранковић, Драго, Илић, Миле. *Основи педагогије*. Бања Лука: Комесграфика, 2003.
- Бранковић, Драго, Илић, Миле, Сузић, Ненад, Милијевић, Светозар, Бојојевић, Светозар, Вилотијевић, Младен, Мандић, Данимир. *Inovacije u univerzitetskoj nastavi: poučavanje-učenje-samoučenje*. Бања Лука: Филозофски факултет, 2005.
- Вилотић, Слађана. Ставови наставника разредне наставе према интерактивној настави. *Нова школа*, 8/1 (2018): 98-114.
- Вилотић, Слађана. Интерактивна настава и квалитет рада ученика млађег школског узраста. *Учење и настава*, бр.3 (2017): 457-472.
- Вилотијевић, Младен, Вилотијевић, Нада. *Модел развијајуће наставе 1*. Београд: Учитељски факултет, 2016.
- Вилотијевић, Младен. *Дидактика, предмет дидактике*. Београд: Научна књига Београд, Учитељски факултет, 1999.
- Зихерл, Бранка. Егземпларна настава. *Образовна технологија*, 2-3 (2006): 59-64.
- Илић, Миле. *Инклузивна настава*. Источно Сарајево: Филозофски факултет, 2012.

- Илић, Миле. Домети дидактике и модели наставног рада. *Годишњак Српске академије образовања*, год.7, (2011): 203-221.
- Ковачевић, Бранка. *Интерактивна настава и морално васпитање ученика*. Источно Сарајево: Филозофски факултет, 2012.
- Лакета, Новак, Василијевић, Данијела. *Основе дидактике*. Ужице: Учитељски факултет, 2006. Микановић, Бране, Партало, Драган. Унапређење квалитета вјежби у универзитетској настави. *Учење и настава*, 1/3 (2015): 441-456.
- Микановић, Бране. Иновирање универзитетске наставе у функцији квалитета образовања. Бојана Димитријевић (ур.). *Образовање и савремени универзитет*. Ниш: Филозофски факултет, 2012, 44-57.
- Поповић, Анита. Интерактивно учење-иновативан начин рада у настави. *Образовна технологија*, бр. 4 (2007): 55-75.
- Трнавац, Недељко, Ђорђевић, Јован. *Педагогија, уџбеник за наставнике, десето издање*. Београд: ИП научна књига комерц, 2005.

MICROPLANE MODEL IN INVERSE DESIGN OF INTERACTIVE EXAMPLE OF UNIVERSITY TEACHING

Summary: *The importance and quality of teaching is equally important at all age levels. The paper popularizes the need and possibility of applying interactive exercises in university teaching in order to facilitate understanding, elimination of reproductive knowledge in students and training for the culture of intellectual work, and shows a detailed microstructure of the plan in the reverse design of interactive exemplary teaching models. The first part of the paper provides an insight into modern knowledge about interactive exemplary teaching, the role and importance of this type of teaching, while the second part of the paper presents a detailed plan of the course, content and manner of interactive exemplary university teaching. The greatest value of the model is the practical application in teaching didactics, both in lectures and exercises, quality and interesting work of teaching staff with content imbued with numerous clear examples that help students in the construction of functional knowledge.*

Key words: *teaching in reverse desing, exemplary teaching, interactive teaching.*